

ชื่อเรื่อง	การศึกษาความต้องการความช่วยเหลือของเด็กด้อยโอกาสในพื้นที่ชายแดนไทย กัมพูชา : กรณีศึกษาอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์		
ผู้วิจัย	ลลิตร์มา วาปีตะ		
กรรมการควบคุม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ พวงประโคน	ประธานกรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรินทร์ ศรีอำพันกุล	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เทศสวัสดิ์วงศ์	กรรมการ	
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของเด็กด้อยโอกาส สภาพปัญหาสาเหตุของปัญหา ความต้องการและเจตคติของเด็กด้อยโอกาสในเขตพื้นที่อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มเป้าหมายได้แก่เด็กเร่ร่อน เด็กครอบครัวยากจน และเด็กถูกทอดทิ้งจำนวน 70 คน ที่กำลังเรียนอยู่บ้านมูลนิธิ โรงเรียน รุ่งนภาวิทยา วิธีดำเนินการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กด้อยโอกาสที่เป็นกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงอายุระหว่าง 7 - 10 ปี ส่วนใหญ่พูดภาษาไทย ทำการศึกษาในระดับประถมศึกษา ผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.01 - 3.00 เกิดผลเสียเด็กด้อยโอกาสส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง ขาดการศึกษาระดับประถมศึกษา เขาได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 2,000 บาท
2. สภาพปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากครอบครัวแตกแยก และขาดแคลนเครื่องนุ่งห่ม สาเหตุของปัญหานี้เนื่องจากความยากจน ครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การใช้จ่าย และวิเศษมารดาขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพ
3. ด้านความตึงเครียดการความช่วยเหลือ ผู้แม่หรือลูกบางส่วนใหญ่มีความต้องการให้จัดหางานที่เหมาะสมให้แก่ครอบครัว และความตึงเครียดหาเงินทุนสำหรับประกอบอาชีพแก่ครอบครัว ด้านการศึกษาต้องหาเงินทุนด้านการศึกษาและตึงเครียดมีอาชีพเสริมด้านต่าง ๆ เพื่อหารายได้เสริมช่วยครอบครัว ผู้แม่จึงต้องการความช่วยเหลือด้านการจัดหาที่อยู่พักที่เหมาะสมให้

4. ถิ่นเขตผลิตของเด็กด้อยโอกาสที่มีต่อครอบครัว ส่วนใหญ่มีความรักบิดามารดาทำ
กัน รักผู้ปกครองรอบทำกัน และมีเจตคติที่ดีต่อ โรงเรียน อยากมาโรงเรียน มีความรักครู และเพื่อน และ
ทุกคนมีความสามัคคีกัน

5. ด้านความพึงพอใจการบริการด้านอาหาร ส่วนใหญ่ได้รับประทานอาหารกลางวัน
ทุกวัน ด้านโภชนาการอาหารสะอาดดี ปริมาณอาหารเพียงพอ ข้อเสนอแนะในการบริการด้าน
อาหารคือ ควรจัดอาหารที่มีคุณภาพมากขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE The Study of Needs in Help of Inferior Children in the Border Area
of Thai-Cambodia : A Case Study of Non Dindang District, Buriram Province

AUTHOR Lultharima Vapeeta

ADVISORS Assistant Professor Suwan Phuangprakhon, Ph.D., Chairman
Assistant Professor Phatcharin Siriamphankul, Co – advisor
Assistant Professor Somsak Tesawadwong, Co – advisor

DERREE Master of Arts **MAJOR** Social Sciences of Development

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2004

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the general conditions of chance inadequate children, conditions of problems, causes of problems, needs, and attitudes of inferior children in the area of Non Dindang, Buriram Province. The target group of children was 70 homeless children, children of poor family, and deserted children who were studying with Rung Napa Wittaya Foundation. The research methodology was employing a constructed interview to record the data. The results found that:

1. Most of the target inferior children were girls between 7-10 year of age, spoke Thai, studying a primary school, and their grade point average was 2.01-3.00. Their parents were labors, the parents' highest education level was primary school, and their income per month was 20,000 bath.
2. Their general problems were broken homes and lacking of clothes. The causes of problems were their poverty, inadequate income for their expense, and the parents lacked the budgets for their work.
3. For needs in help, the majority of them needed providing suitable jobs for their family and budgets for their work. For educational need, they needed educational funds, and side line job training for extra income. For social need, they needed help in providing the suitable residence.

4. Concerning the attitude of the children to their family, most of them gave equal love to their father, mother, parents, and they had good attitude to school, loved to come school, loved teachers, friends, and they were united.

Concerning the food satisfaction, most of them had lunch every day. They thought the food was clean, the amount of food was adequate, and they suggested the better quality of food should be provided.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University